

ปัจจัยทำนายการเกิดภาวะชักที่ควบคุมได้ยากในเด็กไทยที่เป็นโรคลมชักเฉพาะที่

นางสาว พรรณโพยม นุ่มประพุดิ

บทคัดย่อ

บทนำ

โรคลมชักเป็นภาวะของความผิดปกติทางระบบประสาทที่พบได้บ่อยในเด็ก ประมาณร้อยละ 30 จะเกิดภาวะชักที่ควบคุมได้ยาก และยังไม่เคยมีการศึกษาปัจจัยทำนายการเกิดภาวะชัก ที่ควบคุมได้ยากในเด็ก ไทยที่เป็นโรคลมชักเฉพาะที่มาก่อน

วัตถุประสงค์

เพื่อหาปัจจัยทำนายการเกิดภาวะชักที่ควบคุมได้ยากในเด็กไทยที่เป็นโรคลมชักเฉพาะที่

วิธีการศึกษา

รูปแบบการวิจัย : Case-control study

ศึกษาในผู้ป่วยเด็กอายุตั้งแต่ 1 เดือน ถึง 15 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคลมชักเฉพาะที่ ในช่วงปี พุทธศักราช 2543-2555 ที่ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช โดยได้รับยากันชัก และมีการติดตามการรักษาต่อเนื่องเป็นเวลอย่างน้อย 2 ปี หลังได้รับการวินิจฉัย โดยแบ่งผู้ป่วยออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. Drug responsive seizure ได้แก่ ผู้ป่วยที่คุมอาการชักได้ดีไม่มีอาการชักนานอย่างน้อย 1 ปี ภายใน 2 ปีแรกหลังได้รับการรักษา
2. Intractable seizure ได้แก่ ผู้ป่วยที่มีภาวะชักที่ควบคุมได้ยาก แม้ใช้ยากันชักที่เหมาะสมมากกว่าหรือเท่ากับ 2 ชนิด แล้วยังมีอาการชักมากกว่าหรือเท่ากับ 1 ครั้ง ต่อเดือน ภายในระยะเวลา 2 ปีแรกหลังได้รับการรักษาด้วยยากันชัก

ผลการศึกษา

จากผู้ป่วยจำนวนทั้งสิ้น 680 ราย มีผู้ป่วยจำนวน 120 ราย ที่เข้าเกณฑ์ในการคัดเข้าของการศึกษา โดยแบ่งเป็นกลุ่ม drug responsive seizure 88 ราย และกลุ่ม intractable seizure 32 ราย พบว่าความผิดปกติของภาพวินิจฉัยระบบประสาท (neuroimaging) พบในกลุ่ม intractable seizure มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อควบคุมอิทธิพลของปัจจัยอื่นๆ (multivariate analysis) โดยมีค่า adjusted odds ratio เท่ากับ 4.90, 95%CI เท่ากับ 1.45-16.56 ส่วนภาวะชักจากไขสันสูง พบในกลุ่ม drug responsive seizure มากกว่า แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความผิดปกติที่พบในผู้ป่วยกลุ่ม intractable seizure ได้แก่ malformation of cortical development และ abnormal white matter change พบในจำนวนที่เท่ากัน คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 ความผิดปกติที่พบ

รองลงมา คือ mesial temporal sclerosis, hydrocephalus และ tuberous sclerosis complex พบในจำนวนที่เท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

สรุป

ปัจจัยทำนายการเกิดภาวะชักที่ควบคุมได้ยากภายในเวลา 2 ปีแรกหลังได้รับการรักษา ในเด็กไทยที่เป็นโรคลมชักเฉพาะที่คือ ความผิดปกติของ neuroimaging

PREDICTORS OF INTRACTABLE SEIZURE IN THAI CHILDREN WITH FOCAL EPILEPSY

MISS PANPAYOME NUMPRAPHRUT

Abstract

Background

Epilepsy is a common neurological disorder in children. The seizures are pharmacological resistant in about 30% of the patients. There have been no studies about predictors of intractable seizure in Thai children with focal epilepsy.

Objectives

To determine predictors of intractable seizure in Thai children with focal epilepsy

Methods

This case-control study included patients aged 1 month to 15 years who were diagnosed with focal epilepsy at Siriraj hospital from January 2000 to December 2012. The patients were divided into 2 groups based on drug responsiveness within 2 years after initial treatment.

1. Drug responsive seizure group; seizures were well controlled with no seizure for at least 1 year.
2. Intractable seizure group; seizures occurred 1 or more per month despite receiving 2 or more appropriate antiepileptic drugs.

Results

Of 680 patients, 120 were included according to inclusion criteria which 88 were in drug responsive seizure group and 32 were in intractable seizure group. Abnormal neuroimaging was found statistically significant in intractable seizure group using multivariate analysis with adjusted odds ratio of 4.90 (95% CI 1.45-16.56). While, history of febrile seizure was found higher but not statistically significant in drug responsive seizure group.

The common abnormal neuroimaging in intractable seizure group includes malformation of cortical development and abnormal white matter change, found in 5 patients each (16.1%), mesial temporal sclerosis and tuberous sclerosis complex, found in 2 patients each (6.5%).

Conclusion

Abnormal neuroimaging is a significant predictors of intractable seizure in children with focal epilepsy within the first 2 years after treatment.

Keywords: Risk factors, Neuroimaging, Partial seizure, Predictors, Refractory